

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลทำให้ประเทศไทยเกิดการปฏิรูปการศึกษาครั้งยิ่งใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ตามมาเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างกระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป้าหมายที่สำคัญ คือพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545)

การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยปฏิรูปกระบวนการพัฒนาครูที่มีอยู่ควบคู่กับการปรับปรุงกระบวนการผลิตครูเพื่อให้ได้ คนดี คนเก่ง มาเป็นครูโดยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาการ และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ที่มีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐานทุกขั้นตอน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างความพร้อมของสถาบันการศึกษา และฝึกอบรมทั้งในด้านโครงสร้างการบริหารจัดการบทบาทของประเทศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการของภูมิภาค ในการดำเนินการตามแนวปฏิรูปการศึกษาใน พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้อง อาศัยองค์การปฏิบัติ คือสถานศึกษาซึ่งหมายถึงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการตามแนวทางการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปที่มีประสิทธิภาพ (ธีระ รุญเจริญ, 2545, หน้า 3)

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลกและเทคโนโลยีมีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รัฐมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศและสังคมไทยสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือ ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมกำลังคน เพื่อเผชิญกับระบบเศรษฐกิจใหม่ที่มีลักษณะโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งการผลิตกำลังคนให้มีฐานความรู้ในวิชาชีพเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาของประเทศให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จึงเป็นหัวใจสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546,

หน้า 1) การประกาศยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ เกิดจากความมุ่งมั่นที่จะผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นระบบสร้างความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผลโดยอาศัยการรวมพลังกันทำงานอย่างจริงจัง ในระหว่างองค์การหลักของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 10 (6) ได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงเป็นองค์การหลักหนึ่งที่ต้องร่วมปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของยุทธศาสตร์อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

การปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 ทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย โดยมีแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง และปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยเฉพาะครูผู้สอนที่ต้องมีความพร้อม มีมาตรฐานวิชาชีพ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีศักยภาพที่เข้มแข็งและดีพอ สามารถจัดการเรียนการสอนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 7

อย่างไรก็ตามในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรงนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ประการ ประการหนึ่งที่สำคัญคือ คุณลักษณะของผู้บริหาร เพราะผู้บริหารมีส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรง เป็นผู้นำนโยบายและหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ เป็นกลไกสำคัญในการกำกับติดตาม ควบคุมดูแล ตรวจสอบ และนิเทศครูอาจารย์ โดยเฉพาะในสถานศึกษาเอกชนซึ่งผู้บริหารมีส่วนอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องเพียบพร้อมด้วยคุณลักษณะต่างๆ หลายประการ กล่าวคือ มีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นผู้นำทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพครู เป็นผู้นำระดับมืออาชีพ กำหนดให้ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ คือ มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์และมีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในการทำงานพร้อมทั้งปฏิบัติตน และปฏิบัติงานเป็นแบบอย่างที่ดี (วารินทร์ สิ้นสูงสุด, 2542, หน้า 18)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการความเป็นผู้นำทางวิชาการ หรือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของตน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพนักเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา

ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้า จึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดได้นำไปประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริง เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความคาดหวังของสังคมและประเทศชาติต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์การทำงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา นำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ในด้านการกำหนดภารกิจของสถานศึกษา การจัดการด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของสถานศึกษา
2. เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ในการนำไปใช้วางแผนพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีศักยภาพในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดหมายของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของ ฮอลลิงเจอร์ และเมอร์ฟี (Hallinger and Murphy) (Hallinger and Murphy, 1985, pp. 221-224 อ้างอิงใน วีระชาติ วิลาศร, 2550, หน้า 40 - 50) ซึ่งได้เสนอองค์ประกอบของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการ หรือภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 3 องค์ประกอบ 11 ด้าน ดังนี้

1. การกำหนดภารกิจของสถานศึกษา
  - 1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา
  - 1.2 ด้านการสื่อสารเป้าหมายของสถานศึกษา
2. การจัดการด้านการเรียนการสอน
  - 2.1 ด้านการนิเทศและการประเมินผลด้านการสอน
  - 2.2 ด้านการประสานงานด้านการใช้หลักสูตร
  - 2.3 ด้านการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
3. การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของสถานศึกษา
  - 3.1 ด้านการควบคุมการใช้เวลาในการสอน
  - 3.2 ด้านการดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด
  - 3.3 ด้านการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู
  - 3.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ
  - 3.5 ด้านการพัฒนาและสร้างมาตรฐานด้านวิชาการ
  - 3.6 ด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 68 คน และ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก 2551 จำนวน 382 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2551 ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 68 คน และครูผู้สอน จำนวน 196 คน รวมทั้งสิ้น 264 คน

2. ตัวแปร (Variables) ที่ศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครูผู้สอน

2.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

- 1) น้อยกว่า 10 ปี
- 2) ตั้งแต่ 10 - 20 ปี
- 3) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ 11 ด้าน ดังนี้

2.2.1 การกำหนดภารกิจของสถานศึกษา

- 1) ด้านการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา
- 2) ด้านการสื่อสารเป้าหมายของสถานศึกษา

2.2.2 การจัดการด้านการเรียนการสอน

- 1) ด้านการนิเทศและการประเมินผลด้านการสอน
- 2) ด้านการประสานงานด้านการใช้หลักสูตร
- 3) ด้านการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

2.2.3 การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของสถานศึกษา

- 1) ด้านการควบคุมการใช้เวลาในการสอน
- 2) ด้านการดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด
- 3) ด้านการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู
- 4) ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ
- 5) ด้านการพัฒนาและสร้างมาตรฐานด้านวิชาการ
- 6) ด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีอิทธิพลเหนือการทำงานของกลุ่ม สามารถชักจูงชี้แนะให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลปฏิบัติตามความต้องการของตนหรือองค์กร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน
2. ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำแสดงบทบาทต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นผลมาจากค่านิยมและความเชื่อของผู้นำ
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการกระทำที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงความสามารถในการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จได้แก่
  - 3.1 การกำหนดภารกิจของสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดกรอบขอบเขตของงานที่สถานศึกษา ต้องรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา และการสื่อสารเป้าหมายของสถานศึกษา
    - 3.1.1 ด้านการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดเป้าหมายทางด้านวิชาการของสถานศึกษา โดยเน้นประเมินความต้องการของครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและการมีส่วนร่วมของทีมงานในสถานศึกษา ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร รองผู้บริหาร คณะครู และคณะกรรมการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษา
    - 3.1.2 ด้านการสื่อสารเป้าหมายของสถานศึกษา หมายถึง ประชุมชี้แจง จัดทำโปสเตอร์หรือป้ายประกาศ การแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้สึกันนึกคิด หรือทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายด้านวิชาการของสถานศึกษา ได้แก่ การสื่อสารระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
  - 3.2 การจัดการด้านการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลส่งเสริมและสนับสนุนการสอนของครู การเรียนของนักเรียน และการประสานงานการเรียนการสอน ได้แก่ การนิเทศและการประเมินผลด้านการสอน การประสานงานด้านการใช้หลักสูตร และการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
    - 3.2.1 ด้านการนิเทศและการประเมินผลด้านการสอน หมายถึง การนิเทศ ติดตามและประเมินผลด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของครู ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายด้านวิชาการของสถานศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดหมายของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ การเยี่ยมเยียนอย่างไม่เป็นทางการ การสนับสนุนด้านการสอนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างคณะครูผู้สอนด้วยกัน การให้ผลย้อนกลับ และการให้ผลย้อนกลับแก่ครูทั้งทางด้านการนิเทศและการประเมินผล

3.2.1 ด้านการประสานงานด้านการใช้หลักสูตร หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการประสานงานด้านการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตร พฤติกรรมการประสานงานกับครูในด้านการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา

3.2.3 ด้านการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน หมายถึง การพบครูผู้สอนเป็นรายบุคคล เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องของความก้าวหน้าด้านการเรียน การตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาอย่างใกล้ชิด และนำผลคะแนนทดสอบไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา การประเมินด้านการสอน การประเมินหลักสูตร และการวางแผนพัฒนาผู้เรียน

3.3 การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การควบคุมการใช้เวลาในการสอน การดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด การจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู การส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาและสร้างมาตรฐานทางวิชาการ และการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้

3.3.1 ด้านการควบคุมการใช้เวลาในการสอน หมายถึง การควบคุมการใช้เวลาในห้องเรียนของครูให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การตรวจเยี่ยมชั้นเรียน การควบคุมกิจกรรมต่างๆที่จะทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนหยุดชะงักลง

3.3.2 ด้านการดูแลเอาใจใส่ครูและนักเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารมีปฏิสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการกับครูและนักเรียน ซึ่งจะทำให้รับทราบข้อมูลมากมายในด้านความต้องการของนักเรียนและครู ผู้บริหารจะมีโอกาสสื่อสารเป้าหมายระดับต่างๆ ของสถานศึกษาให้นักเรียนและครูทราบ

3.3.3 ด้านการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู หมายถึง การสร้างแรงจูงใจเพื่อชักจูงหรือผลักดันให้ครูมีพฤติกรรมในการทำงานมีประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการให้ผลตอบแทนด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน

3.3.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การส่งเสริมและเพิ่มพูนความถนัด ทักษะและความสามารถของครูให้ปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ได้แก่ แจ้งข่าวสารหรือเผยแพร่บทความ การส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรม การสัมมนา และการศึกษาเอกสารต่างๆ

3.3.5 ด้านการพัฒนาและสร้างมาตรฐานด้านวิชาการ หมายถึง การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านการเรียนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นหรือช่วงชั้นให้มีความชัดเจน โดยมี

คณะกรรมการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษาเป็นผู้ที่จะรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน และพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน รวมถึงนำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพด้านการเรียนของนักเรียน นักศึกษามาใช้ ประกาศเกณฑ์ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3.6 ด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมบรรยากาศด้านการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดระบบของการให้แรงเสริมเป็นรางวัลอย่างเด่นชัดและเป็นทางการแก่นักเรียนที่ประสบความสำเร็จ เป็นคนดี และนำชื่อเสียงมาสู่สถานศึกษา เช่น การยกย่อง ชมเชย การประกาศเกียรติคุณ จัดนิทรรศการและประชาสัมพันธ์

4. สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง วิทยาลัย 6 แห่งของรัฐที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก วิทยาลัยเทคนิคสองแคว วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก วิทยาลัยพณิชยกรรมพระพิษณุโลก วิทยาลัยการอาชีพนครไทย และวิทยาลัยสารพัดช่างพิษณุโลก

5. ตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง การจำแนกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหน้าที่รับผิดชอบ กำหนดเป็น 2 กลุ่ม คือ

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และหัวหน้าสาขางาน ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

5.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

6. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน กำหนดเป็น 3 ช่วง คือ

6.1 น้อยกว่า 10 ปี

6.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

6.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกัน
2. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก แตกต่างกัน